

Boodschap van Zijne Heiligheid Paus Franciscus voor Wereld Missiezondag 2024

20 oktober 2024

Ga en nodig iedereen uit voor het bruiloftsmaal (vgl. Mt. 22,9)

Broeders en zusters!

Het thema dat ik heb gekozen voor de Wereld Missiezondag van dit jaar is genomen uit de parabel van het evangelie over het bruiloftsmaal (vgl. Mt. 22, 1-14). Nadat de gasten de uitnodiging hebben afgeslagen, zegt de koning, de hoofdfiguur in dit verhaal, tot zijn dienaren: "Gaat dus naar de drukke verkeerswegen en nodig wie ge er maar vindt tot de bruiloft" (v.9). Wanneer we over deze sleutelpassage in de context van de parabel en van Jezus' leven nadenken, kunnen we enkele belangrijke aspecten van evangelisatie onderscheiden. Deze blijken bijzonder actueel voor ons als missionaire leerlingen van Christus, in deze laatste fase van het synodaal proces, dat met zijn motto, "Gemeenschap, Participatie, Zending", de Kerk opnieuw wil richten op haar belangrijkste taak, namelijk de verkondiging van het evangelie in de wereld van vandaag.

1. *"Ga en nodig uit!" Missie als onvermoeibaar erop uitgaan om anderen uit te nodigen voor het feest van de Heer*

In de opdracht van de koning aan zijn dienaren vinden we twee woorden die het hart van de missie uitdrukken: de werkwoorden "erop uitgaan" en "uitnodigen".

Wat betreft het eerste werkwoord, moeten we ons herinneren dat de dienaren er al eerder op uitgestuurd waren om de uitnodiging van de koning te overhandigen aan de gasten (vgl. vv.3-4). Zoals we zien is missie een onvermoeibaar erop uitgaan naar alle mannen en vrouwen om hen uit te nodigen tot een ontmoeting en een gemeenschap met God. Onvermoeibaar! God, die groot is in liefde en rijk aan barmhartigheid, gaat er steeds op uit om alle mannen en vrouwen te ontmoeten en hen te roepen tot het geluk van zijn koninkrijk, zelfs ondanks hun onverschilligheid of afwijzing. Jezus Christus, de Goede Herder en gezonden door de Vader, ging erop uit om het verloren schaap van het volk van Israël te zoeken en wilde zelfs nog verder gaan om ook de meest verre schapen te bereiken (vgl. Joh. 10,16). Zowel voor als na zijn verrijzenis zei Hij tot zijn leerlingen: "Ga!" Zo nam Hij ze mee in zijn eigen zending (vgl. Lc. 10,3; Mc. 16,15). De Kerk, trouw aan de zending die zij heeft ontvangen van de Heer, zal blijven gaan naar de uiteinden van de aarde, steeds weer erop uitgaan, zonder moe te worden of de moed te verliezen bij moeilijkheden en hindernissen.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om alle missionarissen te bedanken, die in antwoord op de roep van Christus, alles achter zich hebben gelaten om ver van hun vaderland de Blijde Boodschap te brengen naar plaatsen waar mensen het nog niet hebben ontvangen of het pas recentelijk hebben ontvangen. Lieve vrienden, jullie genereuze toewijding is een tastbare uiting van jullie inzet voor de missie *ad gentes*, die Jezus aan zijn leerlingen toevertrouwde: "Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen" (Mt. 28,19). Wij blijven bidden en danken God voor de nieuwe en talrijke missionaire roepingen tot de dienst van evangelisatie tot de uiteinden van de aarde.

Laten wij niet vergeten dat iedere christen geroepen is in elke context deel te nemen aan deze universele missie door te getuigen van het evangelie, zodat de gehele Kerk met haar

Heer en Meester, continu voort kan gaan naar de “drukke verkeerswegen” van de huidige wereld. “Het drama in de Kerk van vandaag is dat Jezus op de deur blijft kloppen, maar van binnenuit, opdat we Hem er uit laten! Vaak eindigen wij als een Kerk die de Heer niet naar buiten laat maar Hem ‘gevangen’ houdt als ‘haar eigendom’, terwijl de Heer is gekomen voor missie en wil dat wij missionarissen zijn” (*Toespraak tot de deelnemers aan de conferentie van het Dicasterie voor de Leken, het Gezin en het Leven*, 18 februari 2023). Laten wij allen, die zijn gedoopt, bereid zijn opnieuw erop uit te gaan, ieder naar gelang de eigen levenssituatie om een nieuwe missionaire beweging te starten, zoals bij het begin van het christendom!

Terugkomend op de opdracht van de koning in de parabel, de dienaren wordt niet alleen gezegd dat ze moeten “gaan”, maar ook dat ze moeten “uitnodigen”. “Komt dus naar de bruiloft” (Mt. 22,4). Hier zien we een ander, niet minder belangrijk aspect van de door God toevertrouwde zending. We kunnen ons voorstellen dat de dienaren de uitnodiging van de koning met nadruk overbrachten maar ook met groot respect en hoffelijkheid. Op dezelfde manier moet de missie om het evangelie naar ieder schepsel te brengen noodzakelijk op dezelfde manier plaatsvinden, overeenkomstig degene die wordt verkondigd. In het verkondigen aan de wereld van “de schoonheid van de heilbrengende liefde van God, die in de dood en verrijzenis van Jezus zichtbaar is geworden” (*Evangelii Gaudium*, 36), doen de missionaire leerlingen dit met vreugde, grootmoedigheid en vriendelijkheid die de vruchten zijn van de Heilige Geest (vgl. Gal. 5,22). Niet door dwang, het uitoefenen van druk of proselitisme, maar met nabijheid, medeleven en tederheid, die een weerspiegeling zijn van God en zijn handelen.

2. *“Het bruiloftsfeest”. De eschatologische en eucharistische dimensie van de missie van Christus en de Kerk*

In de parabel vraagt de koning aan de dienaren om de uitnodiging voor zijn zoons bruiloftsmaal over te brengen. Dat bruiloftsmaal is een weerspiegeling van het eschatologische feestmaal. Het is een beeld van het uiteindelijke heil in het koninkrijk van God, nu al werkelijkheid geworden door de komst van Jezus, de Messias en Zoon van God, die ons leven in overvloed heeft gegeven (vgl. Joh. 10,10), gesymboliseerd door de gedekte tafel met verrukkelijk voedsel en met fijne wijn, wanneer God de dood voor altijd vernietigt (vgl. Jes. 25,6-8).

De zending van Christus gaat om de volheid van tijd zoals Hij bij het begin van zijn prediking aangaf: “De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij” (Mc. 1,15). De leerlingen van Jezus zijn geroepen deze zending van hun Heer en Meester voort te zetten. We denken hierbij aan de leer van het Tweede Vaticaans Concilie over het eschatologische karakter van de missionaire inzet van de Kerk: “De tijd van de missieactiviteit ligt derhalve tussen de eerste en de tweede komst van de Heer [...]. Voordat de Heer immers zal komen, moet het Evangelie verkondigd worden onder alle volkeren (vgl. Mc. 13,10)” (*Ad Gentes*, 9).

Wij weten dat onder de eerste christenen de missionaire ijver een krachtige eschatologische dimensie had. Zij ervoeren de dringende noodzaak het Evangelie te verkondigen. Ook vandaag is het belangrijk dit perspectief voor ogen te houden, omdat het ons helpt het Evangelie te verkondigen met de vreugde van hen die weten dat “de Heer nabij is” en met de hoop van hen die op het doel zijn gericht, wanneer allen samen zullen zijn met Christus bij zijn bruiloftsmaal in het koninkrijk van God. Terwijl de wereld ons diverse ‘feestmalen’ voorschotelt van consumentisme, egoïstische welvaart, de vergaring van geld en individualisme, roept het Evangelie iedereen tot het goddelijke feestmaal, gekenmerkt door vreugde, delen, rechtvaardigheid en broederschap in gemeenschap met God en met anderen.

Op deze volheid van leven, die een geschenk van Christus is, wordt nu al geanticipeerd in het feestmaal van de Eucharistie, die de Kerk viert in opdracht van de Heer tot zijn gedachtenis. De uitnodiging tot het eschatologische feestmaal die wij aan iedereen overbrengen in onze missie van de verkondiging van het Evangelie is innerlijk verbonden met de uitnodiging tot de eucharistische tafel, waar de Heer ons voedt met zijn woord en met zijn Lichaam en Bloed. Zoals Benedictus XVI leerde: “Daarom voltrekt zich in elke Eucharistieviering het eschatologische bijeen gebracht worden van het Volk van God. De eucharistische maaltijd is voor ons een werkelijke anticipatie op de uiteindelijke maaltijd, door de profeten voorgezegd (vgl. Jes. 25,6-9) en in het Nieuwe Testament beschreven als “de bruiloft van het Lam” (Openb. 19,9), welke gevierd zal worden in de gemeenschap van de heiligen” (*Sacramentum Caritatis*, 31).

Daarom worden wij allen opgeroepen elke eucharistieviering intensiever te beleven, in al haar dimensies en in het bijzonder haar eschatologische en missionaire dimensies. In dit opzicht wil ik graag benadrukken: “Wij kunnen de eucharistische Tafel niet naderen zonder ons mee te laten trekken in de zending die in het hart van God zelf begint en alle mensen wil bereiken” (*ibid.*, 84). De eucharistische vernieuwing die veel lokale kerken op prijzenswaardige wijze stimuleren in het post-covid tijdperk zal ook fundamenteel zijn in het opnieuw wekken van de missionaire geest in iedere gelovige. Met hoeveel groter geloof en enthousiasme zouden wij in elke mis de woorden spreken: “Verkondigen wij de dood des Heren, totdat Hij komt”!

In dit jaar, gewijd aan het gebed als voorbereiding op het Jubeljaar van 2025, wil ik iedereen bemoedigen hun inzet te verdiepen door vooral deel te nemen aan de mis en te bidden voor de evangelisatieopdracht van de Kerk. Gehoorzaam aan het woord van de Verlosser houdt ze niet op om in elke eucharistische en liturgische viering, het ‘Onze Vader’ met de bede: “Uw koninkrijk kome”, te bidden. Op deze manier maken het dagelijkse gebed en de eucharistie in het bijzonder ons tot pelgrims en missionarissen van hoop, op weg naar eeuwigdurend leven in God, naar het bruiloftsmaal dat God heeft bereid voor al zijn kinderen.

3. “Iedereen”. De universele missie van de leerlingen van Christus in de volledig synodale en missionaire Kerk

De derde en laatste overweging betreft de ontvangers van de uitnodiging van de koning: “iedereen”. Zoals ik eerder benadrukte: “Dit is het hart van missie: dat ‘iedereen’, niemand uitsluitend. Iedere missie van ons wordt dus geboren uit het hart van Christus opdat Hij iedereen naar zich kan toetrekken” (*Toespraak tot de General Assembly van de Pauselijke Missiewerken*, 3 juni 2023). Vandaag, in een wereld verscheurd door afscheidingen en conflicten blijft het Evangelie van Christus de vriendelijke doch krachtige stem die individuen oproept elkaar te ontmoeten, te erkennen dat zij broeders en zusters zijn en zich te verheugen in harmonie te midden van diversiteit. “God, onze heiland [...] wil dat alle mensen gered worden en tot de kennis van de waarheid komen” (1 Tim. 2,4). Laten we dus nooit vergeten dat wij in onze missionaire activiteiten gevraagd worden het Evangelie aan iedereen te verkondigen: “Daarbij moeten ze geen nieuwe verplichtingen opleggen, maar anderen laten delen in hun vreugde, hen een mooie horizon aanwijzen en uitnodigen op een heerlijke maaltijd” (*Evangelii Gaudium*, 14).

De missionaire leerlingen van Christus hebben altijd in hun hart een zorg gevoeld voor alle mensen, ongeacht hun sociale en zelfs hun morele situatie. De parabel van het bruiloftsmaal vertelt ons, dat in opdracht van de koning, de dienaren “allen mee [brachten] die zij er aantreffen, slechten zowel als goeden” (Mt. 22,10). Bovendien: “de armen, gebrekkigen, blinden en kreupelen” (Luc. 14,21), dat wil zeggen de minsten van onze broeders en zusters, gemarginaliseerd in de samenleving, zijn de speciale gasten van de koning. Het bruiloftsfeest van zijn Zoon dat God heeft voorbereid, staat altijd open voor allen want zijn

liefde voor ieder van ons is groot en onvoorwaardelijk. “Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat *alwie* in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben” (Joh. 3,16). Iedereen, iedere man en iedere vrouw is uitgenodigd door God om deel te hebben aan zijn transformerende en reddende genade. Men hoeft enkel ‘ja’ te zeggen tegen dit kosteloze goddelijke geschenk, het te aanvaarden en zich erdoor te laten veranderen en zich ermee te bekleden als met een “bruiloftskleed” (vgl. Mt. 22,12).

De zending *naar* allen vereist het engagement *van* allen. We moeten voortgaan in het proces naar een volledige synodale en missionaire Kerk in dienst van het Evangelie. Synodaliteit is wezenlijk missionair en, vice versa, missie is altijd synodaal. Daarom is nauwe missionaire samenwerking vandaag dringend noodzakelijk, zowel in de universele Kerk als in de lokale kerken. In de voetsporen van het Tweede Vaticaans Concilie en mijn voorgangers beveel ik aan alle bisdommen in de hele wereld de dienst van de Pauselijke Missiewerken aan. Zij vormen het belangrijkste middel “zowel om de katholieken van hun jeugd af met een echt universele en missionaire gezindheid te doordringen, als om een doeltreffende inzameling op gang te brengen van de hulpmiddelen tot het welzijn van alle missies overeenkomstig ieders nood” (*Ad Gentes*, 38). Daarom zijn de collectes op Wereld Missiezondag in alle lokale kerken in hun totaliteit bestemd voor het universele solidariteitsfonds dat het Pauselijk Missiewerk voor de Geloofsverbreding vervolgens in naam van de paus verdeelt voor de noden van alle missies van de Kerk. Laten wij bidden dat de Heer ons zal leiden en helpen een meer synodale en meer missionaire Kerk te worden (vgl. *Homilie bij de afsluitende mis van de Ordinary General Assembly van de Bisschoppensynode*, 29 oktober 2023).

Richten wij tot slot onze blik op Maria, die Jezus vroeg zijn eerste wonder te verrichten juist op een bruiloftsfeest, in Kana in Galilea (vgl. Joh 2,1-2). De Heer bood de pasgetrouwden en alle gasten een overvloed van nieuwe wijn aan, als een voorbode van het huwelijksfeest dat God voor ons allen voorbereidt bij het einde der tijden. Laten wij bidden om haar moederlijke voorspraak voor de zending van de leerlingen van Christus, het Evangelie te verkondigen in onze tijd. Laten wij met de vreugde en liefhebbende zorg van onze Moeder, met de kracht van de tederheid en genegenheid (vgl. *Evangelii Gaudium*, 288), erop uitgaan en aan allen de uitnodiging van de koning, onze Verlosser overbrengen. Heilige Maria, Ster van de Evangelisatie, bid voor ons!

Rome, Sint Jan van Lateranen, 25 januari 2024, Feest van de Bekering van Sint Paulus

FRANCISCUS

Vertaald vanuit de Duitse en Engelse tekst door Missio